

ART

ALUMNI

ALUMNI

ALUMNI

BY ALUMNI

BY ALUMNI BY

ART
BY ALUMNI

L'art, c'est le reflet que renvoie l'âme humaine éblouie de la splendeur du beau.

[Victor Hugo]

Ik ben erg trots u van harte welkom te mogen heten op **Art by Alumni**, de eerste tentoonstelling van en voor oud-leerlingen van de Abdijschool van Zevenkerken.

Het komt vaak voor dat oud-leerlingen hechte vrienden blijven voor het leven. Ook tussen diegenen die elkaar op school niet goed kenden - omdat een klein leeftijdsverschil groot lijkt tussen je twaalfde en achttiende - sluimert altijd een bijzondere verwantschap. We hebben namelijk allemaal een stukje leven en opvoeding met elkaar gemeen.

Het was mijn wens om een reunie te organiseren, waarbij de creatieve kant van eenieder belicht werd, waardoor een broeinest aan intellectuele en artistieke denkbeelden zou ontstaan.

Het is een zeer boeiende onderneming geworden!

Musici, tekenaars, schilders, fotografen, beeldhouwers en modeontwerpers hebben zich - alle generaties door elkaar - gemeld om toegewijd en enthousiast in het project te stappen. Sommigen beoefenen hun activiteit beroepsmatig uit; voor anderen is hun passie sinds de schooljaren een intense hobby. In alle gevallen geldt dat elke vorm van creativiteit de uitdrukking is van een meest innerlijke beleving. Ik ben alle deelnemers stuk voor stuk buitengewoon dankbaar dat zij die emoties willen delen.

Mijn grote dank gaat ook uit naar alle sponsors, die het evenement mogelijk hebben gemaakt, alsook aan alle andere personen en leerlingen die vrijwillig meegeholpen hebben.

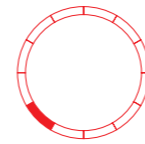
In het bijzonder dank ik Francesca De Fonseca. Haar steeds efficiënte en praktische hulp hebben de organisatie van **Art by Alumni** tot een goed einde gebracht.

Hartelijk dank ook aan alle aanwezigen, die speciaal naar Loppem kwamen om **Art by Alumni** tot een succes te maken. Geniet van zoveel talent bijeen en ... duc in altum!

Sibylle Cosyn
Retorica 1990

21 januari 2016

PROGRAMMA

19u – 20u

Verwelkoming

Sibylle Cosyn (retorica 1990)

Bernard Herbert (retorica 1985), voorzitter van de alumnivereniging

Stijn Vanschoubroek (retorica 1986)

Muziek

Guillaume Graux (retorica 2014), piano

Julien Hage (retorica 2015), saxofoon

Astrid Deryckere (retorica 2016), zang

Etude Op. 10 nr. 3 Tristesse, Chopin

Somewhere, West Side Story

Riptide, Vance Joy

Heaven, Brian Adams

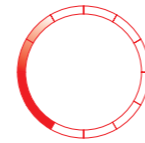
Shine on you crazy diamond, Pink Floyd

Blue in Green, Miles Davis

Voorlezingen

Isabelle Neyt (retorica 1990): *Aardbeien*

Tom Zwaenepoel: *De stem van de stilte* (2014)

20u

Tentoonstelling Art by Alumni en Nieuwjaarsreceptie

Maximin Berko

retorica 1996

Maximin Berko (*1978) woonde in Parijs, New York, Venetië, en de afgelopen tien jaar in Shanghai.

Hij is opgegroeid in een kunstminnende familie en vormt de vierde generatie kunsthandelaars. Als curator, kunsthistoricus en archeoloog, architect in vorming en designer... speelt kunst dus duidelijk een belangrijke rol in zijn leven.

Zijn idee over fotografie was dat ze sinds haar uitvinding het vastleggen van een afbeelding of van een moment symboliseert, dus veeleer een instrument dan een kunst is. Nieuwe perceptie en de erkenning van dat vooroordeel brachten hem ertoe de fotografie als kunst te aanvaarden.

Door het zoeken naar een nieuw onderwerp zijn in april 2002 in Hangzhou de 'Reflections' series ontstaan. Dualiteit van de wereld, escapisme, pure esthetiek... het brengt verschillende gevoelens naar boven bij elk individu.

MAXIMIN

A New World, 200 x 150 cm

Anne-Catherine Boes

retorica 1992

Creatief bezig zijn heeft Anne-Catherine van kleins af aan gefascineerd. Een grootoom-artiest heeft haar op zesjarige leeftijd leren schilderen, en van haar vader erfde zij de fotografie-microbe.

Aangezien zij beide met evenveel passie deed, en niet kon of wilde kiezen, is ze het allebei blijven doen, en heeft ze zowel digitale fotografiecursussen als schilderlessen gevolgd.

Zowel de fotografie als het schilderen brengen haar rust in haar hoofd en energie in het lichaam. Het is voor haar even verslavend en rustgevend als mediteren.

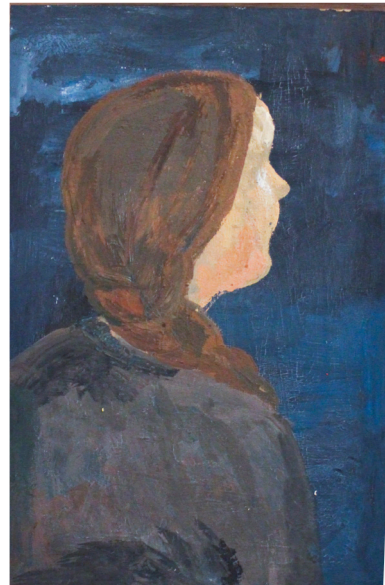
Men vraagt Anne-Catherine wel eens wat haar 'specialiteit' is, of haar 'stijl', maar die heeft zij niet. Anne-Catherine kiest er bewust voor om open te blijven staan voor alles wat nieuw is, zodat zij op alle vlakken kan experimenteren en bijleren, want dat is – naar haar gevoel – de enige manier om te groeien, en niet in een vakje te blijven zitten.

Detail uit Lady loves wine, 50 x 60 cm

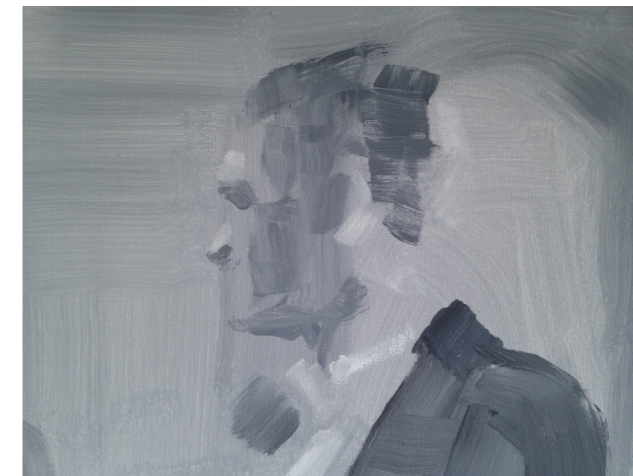
Emma Billiet

retorica 2014

Emma Billiet (1996) zit in het tweede jaar grafische vormgeving aan de *Luca School of Arts* in Brussel (Sint-Lukas). In deze richting komt zij op alle mogelijke manieren in contact met kunst. Zo heeft zij theoretische vakken zoals kunstgeschiedenis, filosofie, thema's uit de kunsten enz. Emma volgt natuurlijk ook veel ateliervakken, waar zij vaak in contact komt met andere studenten die bijvoorbeeld film, schilderkunst, interieur of grafiek... volgen. Zij wordt dus dagelijks geprikkeld door tonnen creativiteit!

Hoewel Emma waarnemingstekenen niet direct als een kunstvorm beschouwt, wil zij toch graag tonen waar ze het allerliefste mee bezig is: het model zo correct mogelijk weergeven en evenwicht vinden in het blad. 'Evenwicht' is één van de belangrijkste sleutelwoorden in vormgeving.

Manager Band 8, olieverf op doek, 40 x 50 cm (2013)

Paul D'hoore

retorica 1990

Paul D'hoore schildert en tekent, creëert 'na-de-uren'. Figuratief, zonder doorlopend thema, pretentieloos geïnspireerd door banale onschuldige dingen en door werk van meesters van vroeger en nu.

Vooral blauw-grijs palet, in een beperkte variëteit aan schakeringen. Intuïtief, snel en grof met brede stroken en soms enkele fijnere toetsen. Dit stimuleert een schaduwachtige en mysterieuze setting. Dit is half zo bedoeld maar het 'tussentijds' resultaat is evenzeer toeval.

Tussentijds, want het werk is nooit af. On-af. Creëren is voor Paul immers lang zoeken, schier eindeloos... tot een resultaat zich toevallig aandient, of niet... De doeken worden dan ook vaak meerdere keren overschilderd.

Elk (tussentijds) resultaat wil simpelweg 'bekoren'. Niets meer, niets minder.

Pierre-Paul De Beir

retorica 1976

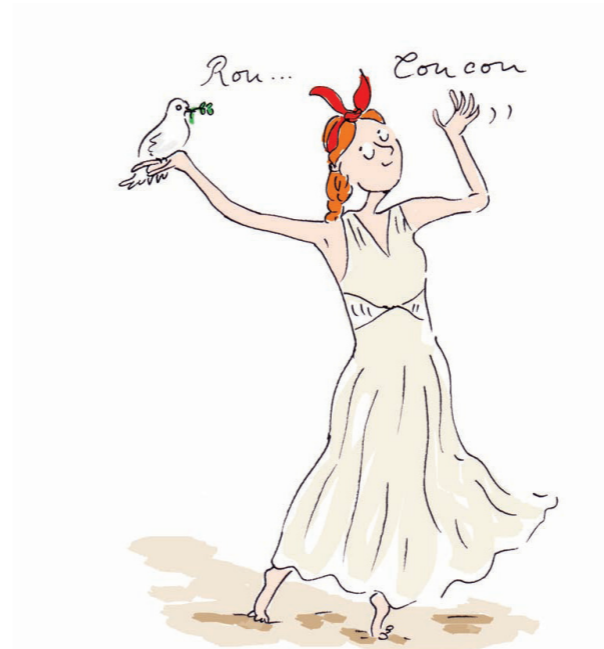
Sinds zijn prille jeugd tekent Pierre-Paul De Beir (1957) met Chinese inkt en mag hij als leerling aan de Abdijsschool jaren de 'Trait d'Union' (nu 'Zevenkerken') illustreren. Maar vooral fotografie wordt zijn grootste passie. Op zijn eerste communie krijgt hij zijn allereerste fototoestel, een Zeiss Ikon Baby Box Tengor. Na een poging aan het Sint-Lucas te Gent ontplooit hij zich als autodidact in voornamelijk huwelijksreportages. Hij ontwikkelt en vergroot zelf zijn analoge films. Met een tweehonderdtal albums op zijn actief, waaronder tal voor oud-leerlingen, groeit zijn belangstelling nu voornamelijk voor studio- en streetphotography. Tegenlicht en schaduweffecten beheersen zijn stijl, zwart-wit krijgt zijn voorkeur, graag decentraliseert hij zijn personages. Mede door het digitale tijdperk verlegt zijn interesse zich ook naar productie. In 2010 verwerft hij het Brusselse bedrijf TicTacPhoto (www.TicTacPhoto.com) en ontplooit er zijn talent om samen met creatieve en enthousiaste medewerkers het enorm potentieel van het afdrucken van foto's op diverse dragers te ontwikkelen. In 2016 wordt www.TicTacArtCollection.com gestart met affordable art.

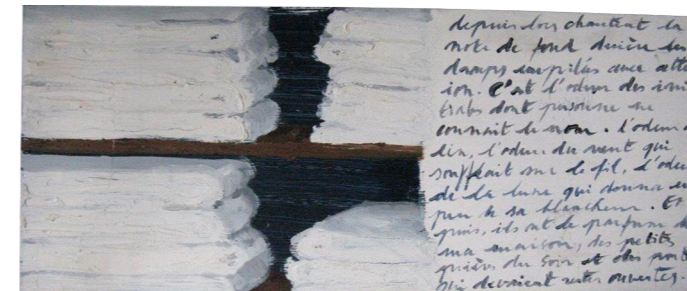
Venetië 2011, L'Artista di Strada

François, Aurélie en Valentine De Cort

retorica 1964, 1996 en 2000

Valentine De Cort, detail uit: Nos amis les animaux

Aurélie De Cort, Les parfums du souvenir, olieverf, 25 x 61 cm

François De Cort, Le Nid, 32 x 47 cm

Valentine studeerde in *La Cambre* in Brussel en werkt nu als illustratrice. Ze tekent sinds 2011 op maandelijkse basis voor *Elle* magazine en voor *Delvaux* (sjaals, catalogi, uitnodigingen, vitrines en leaflets). Haar klanten zijn onder andere *Dandoy*, *Myzebrabook*, *3 Suisses*, *Cuberdons Léopold* en *The Wiltcher's Hotel*.

Cécile De Jaegher

retorica 1995

Na de Abdijschool heeft Cécile modeontwerp gestudeerd aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Na verschillende jobs als designer bij diverse merken en ontwerpers sticht zij in 2007 het merk *VII by Cécile De Jaegher*. Cécile werkt nauw samen met een ambachtelijk atelier in Brussel waar alles van a tot z vervaardigd wordt. De ontwerpen van *VII by Cécile De Jaegher* weerspiegelen creativiteit, de ziel van handwerk, ethiek en savoir-faire.

'Omdat ik mij zorgen maak over het feit dat we respect voor de mens en voor sociale regels en het milieu vooropstellen, maar tegelijkertijd producten kopen en invoeren die vervaardigd zijn in omstandigheden die tegen al die regels indruisen, wil ik een positief alternatief aanbieden dat de consument de mogelijkheid

biedt een andere keuze te maken. Ik wil de waarden waarin ik geloof en de behandeling die ik voor mijzelf en mijn kinderen wens, verwerken in mijn creaties, in de manier waarop ik ontwerp, produceer en consumeer. Ik ben mij ervan bewust dat zoiets alleen kan als ik een eerlijke, respectvolle en transparante relatie met de consument opbouw. Op basis van dat idee ontstond in 2007 een merk van lokaal en ambachtelijk ontworpen lederwaren, waarachter het oprechte streven naar respect voor producent en consument schuilgaat. Ik koos voor het cijfer VII omdat ik het zevende kind van zeven ben binnen ons gezin.'

L'Ananas, collectie zomer 2012 'Exotic Fruits', 100% leder (lam), voering in Liberty katoen

Hugues De Waele

retorica 1969

Hugues De Waele (1950) is een op hol geslagen Loppemist die na zijn college voor kunststudies koos. Hij werd decorontwerper voor televisie, theater en film. Later werd hij actief in de media.

Hij houdt van kunst, film, literatuur, muziek, tuinen... Zijn passie voor beeldende kunst vertaalt zich in aquarellen, meer bepaald portretten en reisverhalen.

Speciaal voor deze tentoonstelling portretteert hij oud-leerlingen van de Abdijschool.

Portret van Jean Cosyn, retorica 1962, aquarel (2015)

Pierre Degezelle

retorica 1992

Fotografie is een interpretatie van de werkelijkheid. De werkelijkheid is vaak wazig, niet scherp. Eenzelfde landschap, tafereel of portret voelt voor eenieder anders, in functie van emoties, van de persoonlijke geschiedenis, van de opvoeding en noem maar op.

De foto's van Pierre Degezelle zijn analoge lith prints. Lith prints zijn het resultaat van een ontwikkelingsproces die je nooit helemaal onder controle kunt krijgen. Eens de chemische reactie op gang is, kan er van alles gebeuren. Een parallellisme met opvoeding kan zeker gemaakt worden. Opvoeders en leraren van onze school zullen het hier waarschijnlijk eens mee zijn!

Bruxelles 01, 60 x 60 cm

Siwa, Egypte (2002) – Kids walking in their shadows in the white desert, 125 x 80 cm

Axel Derriks

retorica 1995

Kunst is geen job, het is een levenswijze. Het zoeken en streven naar ... , daar gaat het om. Iedere job kan een middel zijn waarbij men kunst ervaart, van tuinier tot bankier. Van huisvrouw (-of man) tot piloot. Een dag is 's morgens een wit blad waar acties en momenten kleur in brengen. Noties zoals harmonie en stijl zijn niet enkel weggelegd voor een cursus esthetica.

Fotografie draait rond een moment, een emotie, een ontmoeting... Een onverwacht gesprek in een andere cultuur brengt Axel Derriks dicht bij het absolute universele mens zijn. Een lichtstraal door een verlaten pand doet het stof bestaan alsof het onvatbare plots zichtbaar wordt. Een panoramazicht in de woestijn zegt zoveel als er zandkorrels zijn, ver van onze hectische technologische* beschaving.

Momenten die Axel delen wil, omdat die volgens hem de moeite waard zijn.

(* Nikon is dan nooit ver weg. Contradicties ... horen er ook bij!)

Laurent Gossieaux

retorica 1990

Laurent Gossieaux (1971-2015) ontdekte zijn passie voor het schilderen een tiental jaren geleden. Hij kende een periode van uiterste creativiteit waarbij hij op slechts een paar jaren tijd tientallen schilderijen maakte. De vrucht van zijn passie en talent deelde hij met plezier met zijn familie en vrienden. De schilderijen weerspiegelen zijn 'gekwelde geest' en felle interne gevechten. Thema's die vaak aan bod komen zijn bijvoorbeeld 'de menigte' of 'de foetus'. Net zoals hij zelf was, een man met vele (verborgen) gezichten die steeds op zoek was naar primaire 'geborgenheid' en 'bescherming'...

We hadden gehoopt dat het schilderen een therapeutisch effect zou hebben en dat het voor hem een kanaal zou zijn om in stilte zijn woede uit te schreeuwen. Een fantastische vriend, veel te vroeg heengegaan, maar hopelijk ontdekt de wereld ooit zijn talent.

Elisabeth Herbert

retorica 2016

Elisabeth Herbert werd geboetseerd uit de Vlaamse klei van een kunstzinnige familie. Bricoleren en met de handen werken kreeg ze op jonge leeftijd mee via haar oma en de liefde voor kunst en kunstgeschiedenis werd vastgelegd via Tony Herbert. Ze volgde een opleiding aan de vermaarde abdijschool en studeert nu mode aan het kunsthumaniora van Sint-Lukas in Gent. Momenteel liggen alle wegen open: Londen, Parijs, Brussel, Leuven...

In haar opleiding werkt Elisabeth een heel schooljaar rond één thema. Vorig jaar was dat 'schors'. Dit jaar verdiept ze zich in het 'portret van een vrouw'. Het zijn opgelegde thema's die Elisabeth geheel zelf invult, zoals ze het aanvoelt. Hierbij gaat ze aan de slag met textuur, kleur en diverse materialen.

Schors, een tweede huid (2014)

Jeroen Mertens

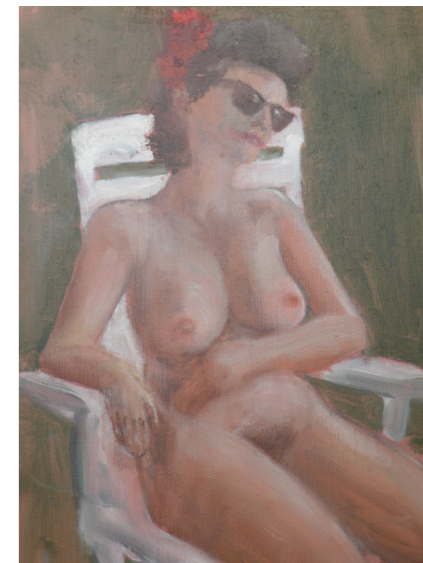
retorica 1966

Jeroen Mertens (Amsterdam, 1948) tekende als kind vooral schepen, kastelen en ridders. Na Zevenkerken (waar vooral zijn biologieschrift niet onder ogen van de opvoeder mocht komen wegens zijn ondeugende illustraties bij de leerstof...) en zijn rechtenstudies in Leiden en Amsterdam is hij in Zeeuws-Vlaanderen aangespoeld, waar hij zich ruim 30 jaar in het notariaat bezighield, jurist contre coeur net als zijn vader en zijn zoon-alumnus Olivier, beiden eveneens hartstochtelijke tekenaars.

Door drukke baan en jong gezin was er aanvankelijk weinig tijd voor de schone kunsten, maar Jeroen volgde tussen de bedrijven door wel wat tekenles aan de Brugse Academie.

In 2004 heeft hij de draad weer opgepakt en is hij masterclasses gaan volgen bij Theo Jordans, Frank Leenhouts en Sam Drukker, vooral model en portret, dankzij wie hij ontdekte hoe uitdagend en verslavend het kan zijn om de mens als lichaam en portret op papier te vangen. Daarnaast heeft hij zich in 2014 ingeschreven aan de Kunstacademie te Knokke.

In 2004 is Jeroen ook opgenomen in het *Tekengenootschap Nuditeiten* te Groede, dat in 2014 zijn 25-jarig bestaan vierde met een grote groepstentoonstelling, en samen met alumni Hugues De Waele en Pierre-Paul De Beir zit hij al vele jaren in de teken- en schilderclub *De Brolisten van Retranchement*, die in 2013 hun eerste groepsexpositie hielden.

Olivier Mertens

retorica 1996

Naar verluidt kon Olivier Mertens al eerder tekenen dan lopen; van kindsbeen af legde hij zich vol overgave toe op de al dan niet imaginaire 'wereld op papier' en toen hij een jaar of tien was, deed hij zijn eerste ervaringen op met olieverf. Hij werd geschoold in de fijnere kneepjes van de beeldende kunsten, waaronder ook etsen, aquarelleren en zeefdrukken.

In zijn tienerjaren beperkte het creatieve zich hoofdzakelijk tot het vullen van de marges van schoolschriften en collegeaantekeningen... Sporadisch tekende Olivier nog een menu- of geboortekaartje of een uitnodiging, maar zijn bezieling richtte zich vrijwel uitsluitend op de bewondering van andermans kunst en de verzameling ervan.

Het bloed kruipt echter waar het niet gaan kan en sinds 2012 heeft Olivier het penseel weer ter hand genomen. Met enige regelmaat volgt hij, vaak met zijn vader Jeroen, lessen van de zeer begenadigde kunstschilder François 'Frank' Leenhouts (1955), een alumnus van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Gent.

De werken tentoongesteld op *Art by Alumni* zijn het resultaat van een 'tenebristische' masterclass in de Drôme, gehouden in juni 2015, waar 'en plein air' in olieverf werd geschilderd.

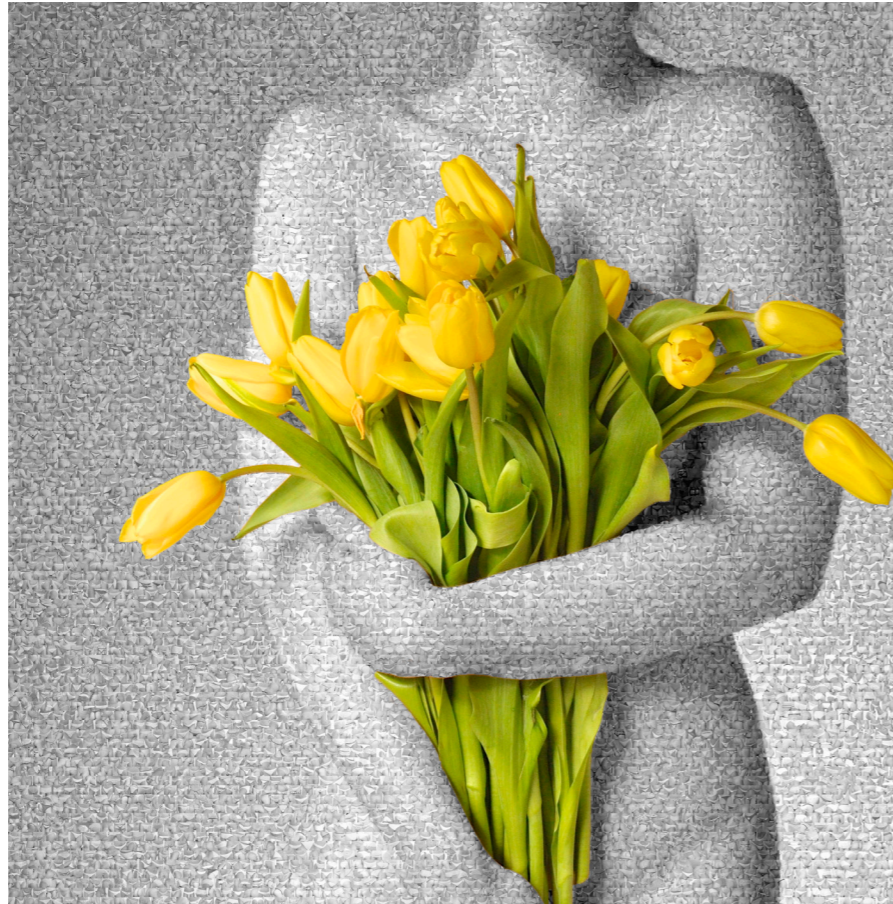
Joël Moens de Hase

retorica 1977

Als achtergrond, duizenden fotografische fragmenten van vrouwelijke rondingen. Op de voorgrond, een afbeelding vol intensiteit, een symbool van intimiteit, of een gezicht. De fotomosaïeken van Joël Moens de Hase zien het licht in 2011. Ze worden al snel opgemerkt door een zeer ontvankelijk nationaal en internationaal publiek. Deze digitale kunst, een hedendaags alternatief op de pixel art en het pointillisme, verbaast en verleidt door de originaliteit en de esthetiek van het concept.

Complexiteit, eenvoud: intensiteit

De kunst van Joël Moens de Hase getuigt van onze hyper gedigitaliseerde en geconnecteerde samenleving. De duizenden kleine foto's die zijn werk aan het leven brengen, weerspiegelen het teveel aan allerlei beelden, alsook het erotische, en de publiciteiten die ons dagelijks overrompelen. Dit inspireert Joël om werken te creëren die ons interpellieren, onze verbeelding aan het werk zetten alsook onze geest openen.

Positive Emotions, 100 x 100 cm

Thierry Thenaers

retorica 1990

Thierry Thenaers volgde na rechtenstudies opleidingen in interieur-architectuur aan het *Sint-Lucasinstituut* te Brussel, in schilderkunst aan het *Palazzo Spinelli* te Firenze en in trompe-l'oeil technieken aan de befaamde *Van der Kelen-Logelain High School*.

Hij realiseerde sinds 1997 met zijn bedrijf monumentale doeken voor operahuizen zoals het Opéra Garnier in Parijs, l'Opéra Louis XV in het kasteel van Versailles, de Munt in Brussel en werkte in tal van kastelen in binnen- en buitenland.

In 1999 stichtte Thierry zijn gelijknamig architectuurbureau en recent ontwikkelde hij verder zijn atelier tot het zeer succesvolle bedrijf VOLTA Ceilings, dat wereldwijd actief is. Hij ontwerpt en realiseert in België met een gespecialiseerd team handgeschilderde plafonds gaande van klassieke tot hedendaagse grafische stijl, die nu ook akoestisch kunnen aangewend worden.

Zo linkt hij een eeuwenlange traditie van geschilderde doeken aan moderne esthetiek en techniek, inspeland op de huidige vraag naar pasklare plafonds voor publieke en private projecten.

www.voltaceilings.com

Plafond, acryl op doek, 420 x 350 cm (2015)

Sophie Vanden Berghe

retorica 1980

Sophie Vanden Berghe (1962) woont sinds 1986 in Nederland.

Ze is haar hele leven al gefascineerd door kleur en heeft diverse kleur gerelateerde opleidingen gevolgd (color coach, de kracht van kleur, kleurrijke collage technieken). Zeven jaar geleden begon ze aan haar creatieve avontuur.

Ze haalt haar inspiratie uit persoonlijke ervaringen die ze combineert met haar favoriete kleuren. Zo gebruikt ze de Fatima hand als bescherming (ze heeft een deel van haar jeugd in Tunesië doorgebracht) en Buddha is voor haar het symbool van back to basic, onthaasting en relaxed in het leven staan.

Door het gebruik van eigen geverfd papier (acryl) zijn al haar creaties uniek!

Haar favoriete kleuren zijn fuchsia, paars, turquoise en geel.

Zij symboliseren haar vrolijkheid en haar optimisme!

True love is a big deal, 70 x 90 cm

*Thermopylae 1,
steengoed en glazuur, 34 cm*

Jan Van Lint

retorica 1982

Jan Van Lint (1963) kwam op elfjarige leeftijd in contact met klei en heeft het niet meer losgelaten. Zo stond hij mee aan de wieg van de boetseerclub in Zevenkerken (alsook de natuurclub). De deugnietierijclub bestond al veel langer.

Het is vooral het tactiele en natuurlijke karakter van klei dat aantrekt, alsook haar plasticiteit: men kan fouten maken naar hartenlust, uitproberen, veranderen, groter maken, terug veranderen om dan het werk een aantal maanden te laten staan. Het is ook heel direct en eerlijk: er is niets tussen de 'kunstenaar' en het werk, geen penseel, potlood, computer noch lens. De ideeën, gedachten en gevoelens vinden rechtstreeks via de handen en vingers hun weg.

De laatste jaren maakt Jan vooral hoofden in steengoed (klei gebakken > 1200°). Waar hij voorheen gepland en bedacht te werk ging, laat hij zich nu meer door toeval/spontaneïteit leiden. Glazuren ontwikkelt hij zelf.

De Kus (naar Klimt), 100 x 100 cm

Thaïs Vanderheyden

retorica 1994

Thaïs Vanderheyden studeerde kunstgeschiedenis en volgde tekenles aan de academie van Brugge. In 2009 vond ze maar geen geschikt ontwerp voor het geboortekaartje van haar tweede zontje, dus maakte ze er zelf maar een. Ondertussen heeft ze van haar hobby haar beroep kunnen maken en tekende en schreef ze meerdere succesvolle kinderboeken, zoals 'Spiekpietjes' en 'De warenhuismuisjes'. Van haar werk verschenen al vertalingen in het Frans, het Chinees, het Koreaans en het Italiaans. Voor 'Grote Kunst voor Kleine Kenners' combineerde ze haar opleiding als kunsthistorica met haar tekentalent en bracht ze kunst zo dichterbij jongere kinderen.

Frank Vernimme

Frank Vernimme (1966) volgde tekenen en aquarel, olieverf, boetseren en beeldhouwen aan de privéacademie J. Nyssen en specialiseerde zich een paar jaar lang aan de Stedelijke academie te Brugge. Naast portretschilderen, dieren in hun biotoop en landschapsschilderen geeft hij zijn eigen visie weer op de samenleving.

Frank is oud-leerling van de Abdijsschool geweest van 1979 tot 1982. Later was hij er gedurende vijftien jaar werkzaam als administratief bediende en bibliothecaris.

Stijgerend/zittend paard, klei, glazuur, oxide en email, 47 x 18 x 17 cm

special guests

Marc Du Four

Marc Du Four (1942) deed zijn monastieke professie in 1965 als benedictijn van de Sint-Andriesabdij. Op 12 juli 1969 werd hij priester.

Op artistiek vlak is Marc Du Four zeer bedrijvig. Van 1967 tot 1972 volgde hij orgellessen aan het Brugs Muziekconservatorium; van 1970 tot 1974 bekwaamde hij zich aan het *Hoger Sint-Lucasinstituut* te Gent in de grafiek (etsen); van 1992 tot 1997 kreeg hij de iconenopleiding in het *Centre d'Etudes Russes de Meudon* bij Pater Egon Sendler, s.j. Iconen schilderen is voor hem een verheven geestelijk gebeuren.

Detail uit *De Transfiguratie*

Maur-Etienne van Doorslaer

Maur-Etienne van Doorslaer werd in 1925 geboren te Saint-Remy-lès-Chevreuse (Frankrijk). Van 1942 tot 1949 studeerde hij aan het Sint-Lucasinstituut te Gent. Hij voelde zich geroepen om monnik te worden en trad in 1951 toe tot de benedictijner gemeenschap van de Sint-Andriesabdij Zevenkerken. In 1960-1961 verbleef hij te Parijs waar hij bevriend werd met Albert Magnelli en andere kunstenaars. In 1963 kwamen zijn eerste monochromen tot stand. Zijn jaarlijks verblijf in Californië had een bijzondere invloed op zijn evolutie als schilder. Naast zijn monochrome doeken in olieverf, realiseerde hij er werken met houtskool, stift en inkt... steeds sober, fijn en sterk. Hij overleed op 1 februari 2013.

Met grote dank aan :

Prijs: 5 €

*De opbrengst gaat integraal naar de Stichting Edukans,
die kansarme kinderen en jongeren helpt aan beter
onderwijs en aan de ontwikkeling van hun talenten.*

